

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

تی یری میسان - par Thierry Meyssan

برگردان از: حمید محوی

۲۷ سپتمبر ۲۰۱۷

کردستان : آنچه را که همه پرسی پنهان می کند

Kurdistan : ce que cache le référendum

در جهانی که تصاویر خیلی بیشتر از واقعیت به حساب می آید، رسانه ها از همه پرسی دموکراتیک برای استقلال کردستان عراق یاد می کنند. با وجود این، علاوه بر این که از دیدگاه قانون اساسی این همه پرسی باید در کل عراق برگزار شود و نه فقط در مناطق جدائی طلب، چندین هزار رأی دهنده غیر کرد که از خانه هایشان بیرون رانده شده اند نمی توانند به خانه هایشان بازگردند. در دفاتر رأی، فقط جدائی طلبان حفاظت نظم صندوقها را به عهده دارند. تی یری میسان این کلاهبرداری را مورد بررسی قرار می دهد و آنچه پشت پرده نگهداشته شده را افشا می کند.

شبكة ولتر/دمشق (سوریه) / ۲۴ سپتمبر ۲۰۱۷

روی این آفیش انتخاباتی، نقشه «کردستان مستقل» از منطقه خود مختار عراق از عراق و سوریه فراتر می رود. همه پرسی برای استقلال کردستان یک بازی فریبکارانه است. ایالات متحده که به شکل زیر میزی از آن پشتیبانی می کند، رسماً با آن مخالفت می کند. فرانسه و پادشاهی متحد بریتانیا به همین گونه موضع گرفته اند و امیدوار اند و آشننگتن خواست خیال انگیز آنان را برآورده کند. روسیه نیز جدا از این کاروان نیست، گرچه با هر تحول یک جانبه مخالفت می کند ولی می تواند از استقلال پشتیبانی کند... دست کم اگر همه با استقلال کریمه موافق هستند و در نتیجه ضمیمه کردن آن به مسکو.

درجه ریاکاری اعضای دائمی شورای امنیت به حدی ست با وجود اتفاق نظر عمومی نتوانستند در مورد این مسأله در انطباق با قانون و بر اساس اقتداری که به آنان واگذار شده تصمیم بگیرند. قطعنامه را تصویب نکردند (یعنی متنی که بتواند قانونیت بین المللی داشته باشد)، و بیانیه ای نیز صادر نکردند (یعنی اعلام موضعگیری عمومی اعضای شورا)، فقط از یک بیانیه بی رمق می توانیم یاد کنیم که برای رسانه ها طی گردهمایی شان در ۱۹ سپتمبر تهیه کرده بودند (۱).

در حال حاضر هشت دولت وجود دارد که هنوز به رسمیت شناخته نشده: آبخازستان، قبرس شمالی (جمهوری ترک قبرس شمالی)، قره باغ کوهستانی، کوزوو، اوستیا، صحرای باختری، سومالی لاند و ترانس نیستریا. در حالی که دو منطقه اروپایی نیز در انتظار استقلالشان به سر می برند: کاتالونیا و سکاتلند. هر گونه تحول در وضعیت کردستان عراق پیامدهائی برای این ده کشور خواهد داشت.

استقلال کردستان عراق عبور از یک خوان مهم خواهد بود، به این علت که باید کردستان را به شکلی که در معاهده سور در سال ۱۹۲۰ به رسمیت شناخته شده از سرزمین کنونی ترکیه به سرزمین عراق منتقل کنند. مطمئناً، همه عادت کرده اند کلمه کردستان را برای منطقه ای درک کنند که لندن و واشنگتن از سال ۱۹۹۱ بر پاکسازی قومی تدریجی و دائمی آن نظارت داشته اند.

طی عملیات «طوفان صحرا» اکثریت ساکنان این منطقه را کردها تشکیل می دادند. لندن و واشنگتن این منطقه را برای ارتش رئیس جمهور عراق صدام حسین منطقه پرواز ممنوع اعلان کرده بود. در آنجا به شکل اقتدارگرایانه ای، مسعود بارزانی یعنی یکی از همکاران جنگ سرد خود را سر کار آوردند و او نیز پاکسازی قومی و راندن مردمان غیر کرد را آغاز کرد. همین بارزانی، گر چه از آن تاریخ تا کنون دو بار برگزیده شد، ولی از دو سال پیش بدون مجوز در قدرت باقی مانده است. مجلس ملی که خواستار واگذاری قدرت شده فقط یک بار از پایان دوره گزینش مسعود بارزانی جلسه تشکیل داده و آن هم برای رأی گیری جهت همه پرسی بوده است، ولی در غیبت گوران، حزبی که بی وقفه نظام فئودال بارزانی ها و طالبانی ها، خویشاوند سالاری و بزهکاری ناشی از آن را افشاء کرده است. در واقع، مسعود بارزانی از ۲۶ سال پیش بی وقفه قدرت را در تصاحب خود گرفته است.

از سال ۱۹۹۱ تا ۲۰۰۳، اقوام غیر کرد به تدریج منطقه پرواز ممنوع را ترک کرده اند به شکلی که در شکست رئیس جمهور صدام بود که کردستان عراق را اعلان کردند.

در اول جون ۲۰۱۴، سرویس های سرّی عربستان سعودی، ایالات متحده امریکا، اسرائیل، اردن، منطقه خود مختار کردستان عراق، قطر، پادشاهی متحد بریتانیا و ترکیه در عمان (اردن) گردهمایی مقدماتی برای حمله داعش به عراق را سازماندهی کردند. ما از این گردهمایی از طریق پرونده متعلق به ترکیه که «اوزگور گوند» Özgür Gündem روزنامه ترک منتشر کرد مطلع بودیم (۲)، من نیز با آن همکاری داشتم، ولی سلطان رجب طیب اردوخان این روزنامه را تعطیل کرد (۳).

بر اساس این پرونده، توافق شده بود که داعش و منطقه کردستان عراق هماهنگ شوند. اولی با حمله برق آسا موصل در حالی که دومی کرکوک را تصرف کرد. رئیس جمهور مسعود بارزانی چهار روز پیشتر برای دیدار با شرکت کنندگان در این گردهمایی به اردن رفت. او نمی خواست در این گردهمایی شرکت کند، ولی پسرش مسرور بارزانی رئیس سرویس اطلاعاتی خودش به نمایندگی از او در آنجا شرکت کرد.

وقتی داعش بخشی از عراق را که ایالات متحده امریکا از پیش برای آنان تعیین کرده بود تصرف کرد، در مسیر خود یزدانی ها را به اسارت گرفتند و به بردگی کشیدند. اکثر یزدانی ها گرد هستند، ولی مطابق توافق نامه عمان، بارزانی

ها که در همسایگی بودند مداخله نکردند، حتی وقتی که برخی از آنان به کوه های سنجار گریخته بودند. فراریان سرانجام توسط کوماندوهای حزب کارگران کردستان ترکیه PKK نجات یافتند. کُردهای ترک آنان را علی رغم کُرْد یا غیر کُرْد بودنشان نجات دادند. آنان این پیروزی را برای درخواست بازشناسی غربی استفاده کردند (زیرا از دوران جنگ سرد آنان را تروریست تلقی می کنند). ولی بارزانی با بازنویسی کنونی این ماجرا نمی تواند خودش را از جنایتی که علیه مردم خودش مرتکب شده تبرئه کند (۴).

یکی دیگر از شخصیت های کُرْد مشهور که در گردهمایی عمان شرکت داشت: این شخص اسلامگرانی ست به نام ملا کریکار. این شخص در ناروی به این دلیل که در تلویزیون نخست وزیر ارنا سولبرگ را به مرگ تهدید کرده بود به پنج سال زندان محکوم شد، و دوران محکومیتش را می گذراند. او با هواپیمای ناتو به این گردهمایی رفت و روز بعد دوباره به زندان بازگشت. او تبعیتش را از داعش رسماً اعلان کرد ولی برای ابراز تعلقش به این سازمان تروریستی محاکمه نشد بلکه دو سال زندان را به او بخشیدند و آزاد شد. سپس زیر نظر و حفاظت ناتو، او از اسلو داعش در اروپا را مدیریت می کرد. ظاهراً، شبکه ستون پنجم پیمان آتلانتیک همچنان فعال است (۵).

با ضمیمه کردن کرکوک، دولت اقلیم کردستان عراق منطقه پاکسازی قومی را که اعضایش در منطقه پرواز ممنوع در سالهای ۲۰۰۳-۱۹۹۱ مرتکب شده بودند به این منطقه نیز گسترش داد.

می توانیم اطمینان داشته باشیم: رئیس جمهور ابدی بارزانی اطمینان داده است که علیه آنانی که رأی «نه» بدهند عمل تلافی جویانه انجام نخواهد داد.

رئیس جمهور غیر قانونی بارزانی اعلان کرد که همه مردمان کردستان عراق و سرزمینهای ضمیمه شده می توانند در همه پرسی شرکت کنند.

همه مناطقی که بیش از دوازده میلیون شهروند در سال ۲۰۱۳ را اسکان داده است. ولی امروز سه میلیون از شهروندان غیر کُرْد مجبور به فرار بوده اند. در نتیجه رأی دهندگان برگزیده که برای رأی دادن فراخوانده شده اند تا برای آینده تصمیم بگیرند، نه فقط به جای ساکنان قانونی رانده شده بلکه به جای همه عراقیان دیگر نیز تصمیم می گیرند.

برای شرکت در این همه پرسی، باید:

- (۱) در کردستان یا مناطق ضمیمه شده ساکن باشند
  - (۲) بیش از ۱۸ سال سن داشته باشند
  - (۳) پیش از ۷ سپتمبر در فهرست انتخاباتی ثبت نام کرده باشند
  - (۴) و برای پناهندگان در خارج، باید در فهرست برای رأی به شیوه الکترونیک ثبت نام کنند...موردی که ایجاب می کند مقدماً مدارکشان را به مقامات انتخاباتی در کردستان معرفی کنند که جزء رانده شدگان بوده اند.
- از سوی دیگر، بارزانی ها در فراخوانی جمعیت رأی دهندگان تعبیر خاصی داشته اند. در سال ۱۹۹۲ تعداد رأی دهندگان را ۹۷۱۹۵۳ نفر اعلان کردند، ولی یک دهه بعد، در سال ۲۰۱۴ ناگهان تعداد به ۲۱۲۹۸۴۶ نفر رسید.
- استقلال برای خاندان بارزانی و طالبانی امکانات فزاینده ای برای ادامه امورشان در بر خواهد داشت. در عین حال به اسرائیل اجازه خواهد داد تا برخی از اهداف نظامی خود را به اجراء بگذارد. از پایان سالهای ۹۰ و گسترش فن آوری موشکی، ارتش دفاعی اسرائیل Tsahal ستراتیژی اشغال «پله کانی» یعنی تصرف سرزمینهای در مجاورت مرزهایش واقع شده (سینا، جولان، جنوب لبنان) را رها کرد. به عکس، بر آن است تا مصر، سوریه و لبنان را از پشت مورد حمله قرار دهد. در نتیجه، اگر در سال ۲۰۱۱ تل آویو از ایجاد سودان جنوبی پشتیبانی کرد به این علت بود که

در آنجا موشک‌هایش را علیه مصر مستقر کند، و اگر از کردستان پشتیبانی می‌کند به این هدف است که موشک‌هایش را در آنجا روی سوریه نشانه رود.

به گفته اسرائیل- کُرد، که رسانه‌های ترکیه به شکل گسترده به نقل آورده اند، نخست وزیر اسرائیل، بنیامین نتانیاهو به مسعود بارزانی قول داده است که ۲۰۰۰۰۰ اسرائیلی را در دولت جدید برای «کمک» به امور دولتی به کردستان بفرستد (۶).

طبق منطق او، برای ارتش دفاعی اسرائیل کمال مطلوب این است که مرزهای کردستان نه فقط به کرکوک بلکه به شمال سوریه گسترش یابد. و این بخش از کار به عهده واحدهای مدافع خلق YPG و «روژاوا» واگذار خواهد شد. این دولت خود مختار خود برگزیده در دالانی واقع شده که کردستان عراق را به مدیترانه متصل می‌کند، و قطعات ایالات متحده در سرتاسر آن به شکل غیر قانونی پایگاه نظامی مستقر کرده است.

هشت ماه پیش از گردهمایی عمان، پژوهشگر پنتاگون، رابین رایت، توافق کشورش را با این طرح تأیید کرد (۷). در آن دوران، بارزانی‌ها هنوز اطمینان می‌دادند که از همه کُردها دفاع می‌کنند، به انضمام آنانی که در ترکیه و ایران ساکن هستند. خانم رابین رایت خردمندانه توضیح داده بود که این طرح ناممکن است، ولی نقشه «سنی ستان» که به داعش تعلق می‌گرفت و «کردستان» که به بارزانی‌ها در عراق و در سوریه نسبت داده بود را منتشر کرد.

علاوه بر این، پنتاگون اخیراً در ماه اگست گذشته برای خرید و انتقال ۵۰۰ میلیون دلار سلاح و مهمات ساخت شوروی به سوریه را به مناقصه گذاشت (۸). در ۱۱ و ۱۹ سپتامبر ۲۰۰ کامیون اول بی آن که مورد حمله جهاد طلبان قرار بگیرد از راه کردستان عراق به واحدهای مدافع خلق در حسکه تحویل داده شد (۹). وزیر دفاع روسیه اخیراً تعدادی تصویر ماهواره‌ای از اردوگاه نیروهای ویژه ایالات متحده آمریکا منتشر کرده که آنان را در قلب منطقه‌ای نشان می‌دهد که در تصرف داعش است. در این تصاویر می‌بینیم که نیروهای ویژه آمریکایی در هم زیستی مسالمت آمیز و هوشمند در کنار کُردها و جهاد طلبان به سر می‌برند.

ولی چون که به ما می‌گویند «کردستان مستقل» یک طرح دموکراتیک کُرد است، پس چرا باید تردید داشته باشیم؟

[1] « Déclaration du Conseil de sécurité sur le Kurdistan iraquien », Réseau Voltaire, 21 septembre 2017.

[2] « Yer : Amman, Tarih : 1, Konu : Musul », Akif Serhat, Özgür Gündem, 6 juillet 2014.

[3] Ceux de ses journalistes qui ont échappé à la purge et sont parvenus à fuir, ont créé le quotidien électronique Özgürlükçü Demokrasi hors de Turquie.

[4] « La réécriture du massacre du Sinjar », Réseau Voltaire, 11 septembre 2017.

[5] « La guerre secrète en Norvège », par Daniele Ganser, Réseau Voltaire, 25 juillet 2013.

[6] « 200 000 Israéliens attendus au « Kurdistan » dès la proclamation de l'indépendance », Réseau Voltaire, 19 septembre 2017.

[7] “Imagining a Remapped Middle East”, Robin Wright, The New York Times Sunday Review, September 28, 2013.

[8] “Heikle Fracht aus Ramstein”, “Millionen Schuss Munition für Kalaschnikows”, Frederik Obermaier & Paul-Anton Krüger, Süddeutsche Zeitung, 12. & 20. September 2017.

[9] « 200 camions d'armes et munitions livrés par le Pentagone au YPG », Réseau Voltaire, 22 septembre 2017.